

Politinspektør *Hakon Jørgensen* er, efter at Kommissionen er blevet nedsat, konstitueret som Politidirektør i København.

Som Sekretær ved Kommissionen har fungeret Fuldmægtig i Justitsministeriet *Chr. Christensen*.

Den gældende Politiordening hviler hovedsagelig paa Politiloven af 30. Juni 1919 (Retsplejelovens Kap. 11), hvortil Forslaget er udarbejdet af en ved kgl. Ordre af 23. Oktober 1916 nedsat Kommission, hvis Opgave var at forberede en Omordning af de gældende Regler med Hensyn til Politiets Ordning, Uddannelse og Lønning samt Arrestforvarernes Lønforhold, og som i Februar 1919 afgav sin Betænkning.

I Lovens § 5 foreskrives, at Forslag til Revision af Loven forelægges Rigsdagen inden 31. December 1921, hvilken Frist ved Lov Nr. 54 af 13. Februar 1922 blev forlænget til 31. December 1926, og det har af Justitsministeriet været paalagt nærværende Kommission at fremme sit Arbejde saa betids, at denne Frist, der ikke kan ventes yderligere forlænget, kan overholdes. Kommissionen, der saaledes kun har haft een Vinter til sit Arbejde, har som Følge heraf maatte forcere dette temmelig stærkt og har navnlig strængt maattet begrænse sig indenfor den ved Kommissoriet satte Ramme, saaledes at alle derudover gaaende Spørgsmaal har maattet udskydes. Man har saaledes navnlig maattet give Afkald paa at underkaste de i de ældre Politilove af 11. Februar 1863 om Omordning af Københavns Politi og af 4. Februar 1871 om Politiet udenfor København indeholdte almindelige Bestemmelser om Politiets Myndighedsomraade overfor Borgerne en i og for sig paatrængt Revision, ligesom en Revision af det paa Grundlag af Lov af 11. Februar 1863 udarbejdede, nu gennemgaaende ganske forældede Regulativ for Københavns Politi af 12. Juni 1863 og den gældende Instruks af 7. Juni 1869 med dertil knyttede Tillægsbestemmelser har maattet opgives.

Derimod gaar Kommissionen ud fra, at de særlige sønderjydske Politilove, Lov Nr. 263 af 28. Juni 1920, hvorved oprettedes et under Chefen for Statspolitiet sorterende Ordenspoliti i de sønderjydske Landsdele, og Lov Nr. 55 af 13. Februar 1922 om de sønderjydske Kommuner Deltagelse i Udgifterne til det under Chefen for Statspolitiet sorterende Ordenspoliti i de sønderjydske Landsdele, forsaavidt falder ind under Kommissionens Arbejde, som ogsaa disse Love — jfr. Lov Nr. 53 af 13. Februar 1922 — kræver, at Forslag til Revision skal forelægges Rigsdagen inden 31. December 1926. Kommissionen er dog gaaet ud fra, at den Politiordening, den foreslaar som omfattende hele Landet ogsaa maa gælde de sønderjydske Landsdele, medens det antages at ligge udenfor dens Opgave, da der ikke ved dens Sammensætning er udnævnt nogen særlig Repræsentation for disse Distrikter, at stille særlige Forslag for disse Landsdele. Skulde Forslaget om et hele Landet omfattende Fællespoliti ikke gennemføres, vil der derimod være at tage Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med den foreskrevne Ordning om et særligt sønderjydske Ordenspoliti, der opretholdes af Staten med en delvis Refusion af de hertil medgaaende Udgifter fra Kommunerne.

Indtil 1911 bestod Politiet her i Landet alene af de kommunale Politikorps. Ved Lov Nr. 105 af 13. Maj 1911 oprettedes for Statens Regning et for hele Landet fælles Politikorps, hvis væsentlige Opgave skulde være at yde Politimyndighederne i de enkelte Retskredse udenfor København Hjælp ved Efterforskning og Forfølgning af Forbrydelser samt yde Bistand til Opretholdelse af Fred og Orden. Korpset bestod af en Politichef og 36 Politibetjente. Ved Lov Nr. 108 af 29. April 1913 forøgedes det til 48 Mand og samtidig overtog Statspolitiet delvis Fremmedtilsynet. Ved Lov Nr. 643 af 21. December 1917